

OPLÆG FRA GENTOFTE- FORÆLDRE TIL KOMMUNEN

1a: Forældre gør opmærksom på problem

- Institutionen/Skolen oplever ikke problemet på samme måde som forældrene (børn med fx autisme bruger ofte mange kræfter på at holde sammen på sig selv i de timer, de er afsted og falder så helt sammen, når de kommer hjem). Dette kan føre til, at man tror problemet ligger i hjemmet.
- Institutionen/Skolen har ikke de nødvendige faglige forudsætninger/ressourcer til at tackle problemet. I nogle tilfælde fører det til, at problemet negligeres i op til flere år, hvilket kan føre til, at barnet får det værre og værre og/eller udvikler belastningsrelaterede diagnoser såsom angst og OCD.

1b: Institutionen/skolen gør opmærksom på problem

- Forældrene ønsker ikke, at deres børn får en diagnose/stiller sig på bagbenede overfor PPR-involvering fx gr. frygt for stigmatisering.
- Lang ventetid på PPR psykolog/logopæd.
- Institutionen/Skolen vil helst løse problemet uden ”indblanding” fra PPR, hvilket kan føre til, at PPR først inddrages, når det er gået rigtig galt.
- Institutionen/Skolen mener forældrene er problemet – ofte gr. manglende kendskab til fx autisme/ADHD etc., og hvordan disse diagnoser kan komme til udtryk. Skolens psykolog har ofte kun overfladisk og stereotyp kendskab til autisme og ADHD og overser tegnene. De udgør en væsentlig barriere for det korrekte forløb.

2: PPR

- Travlhed/høj case load.
- Nogle medarbejdere mangler opdateret viden om fx autisme, hvilken igen kan føre til manglende videreudredning, eller at man peger tilbage på forældrene. Brug af forældede testmetoder, som ikke er autismevenlige.

3: Udredning/test

- Ventetid (og uvished).
- Ikke alle test er egnede til børn med fx autisme, (fx almene test af intelligens og arbejdshukommelse) og fører således ikke altid til et retvisende billede af barnets kognitive funktion.

OPLÆG FRA GENTOFTE-FORÆLDRE TIL KOMMUNEN

- Gennem en lang testproces kan barnet nå at blive dårligere/evt. komme i institutions-/skolevægning.

4a: Tilknytning af fast sagsbehandler

- Nogle gange lang ventetid på at få fast sagsbehandler.
- Nogle sagsbehandlere svære at træffe/ringer ikke tilbage, og der er ikke længere et centralt nummer at ringe til.
- Mange skift i sagsbehandlere undervejs/stor "turnover".
- Manglende besked, hvis ens sagsbehandler er stoppet/langtidssygemeldt (og manglende overlevering til ny sagsbehandler.
- Manglende faglige kompetencer hos sagsbehandler (både ift. lovgivning og diverse handicap som fx autisme.
- Indtryk af stort arbejdspress hos sagsbehandlere
- Man kan ikke svare på e-boks beskeder, dvs. at man skal altid skrive en ny besked, og man ved ikke, hvis den rigtige har modtaget den, der er ikke en out of office besked, bekræftelse på modtagelse eller lign.

4b: Henvisning til Børne-Ungdomspsykiatrien

- PPR-erklæring skal ofte foreligge, før henvisning godtages (hvilket får en del forældre til at søge privat udredning).
- Ventetid (regionen skal give første tid indenfor 30 dage, men dette har skabt kreativitet med "intern ventetid" undervejs i udredningsforløbet, således at der gives tid til en indledende vurdering indenfor 30 dage, mens de øvrige tider først lægges måneder efter).
- Nogle børns udredning kræver 6-8 ugers dagsindlæggelse med den ene forælder, hvilket for mange er svært foreneligt med at bibeholde et arbejde.

5: Netværksmøde

- Svært at få samlet alle aktører => yderligere ventetid eller nogen kan ikke deltage.

OPLÆG FRA GENTOFTE-FORÆLDRE TIL KOMMUNEN

- Manglende beslutningskompetence hos deltagende sagsbehandler => ofte kan de ting man aftaler med sagsbehandler, ikke lade sig gøre alligevel, når sagen har været hos leder/til visitationsmøde.
- Der kan opstå et vakuum mellem diagnosticeringsstedet (psykiatrien) og kommunen., fx manglende kommunal opfølgning på anbefalinger fra psykiatrien.

6: Modtageafdelingen

- Rådgivet meget overordnet og ikke møttet på det enkelte barns/families situation (og meget afhængig af, hvem man får fat i) – og intet kan søges før fast sagsbehandler er tilknyttet.
- Manglende besked til forældrene, når fast sagsbehandler tilknyttes.

7: Ansøgning om ydelser

(fx tabt arbejdsfortjeneste), hjælpemidler (fx tyngdeprodukter) eller andre tilbud (fx Børneterapien).

- Skiftende udmeldinger.
- Tilsyneladende meget få beslutninger der kan træffes hos den enkelte sagsbehandler => ofte kan de ting, man aftaler med sagsbehandler, ikke lade sig gøre alligevel, når sagen har været hos leder/til visitationsmøde.
- Intern uenighed om, hvad der hører til hos hhv. sagsbehandler og visitation.
- Manglende oplysning om muligheder og rettigheder fx ift. ansøgninger. Sagsbehandlere er forpligtet til at oplyse om alle ens muligheder, men dette finder ofte kun sted på forespørgsel.
- Uklare sagsbehandlingsfrister/de frister der oplyses overholdes ikke.
- Mange mulige ”faldgruber” man kan blive fanget i som familie (både ift. hvem der kan/skal tildele hvad, hvordan man søger, dokumentationskrav etc.)
- Lange afslag med få konkrete oplysninger om sagen og mange paragraffer som det er svært at tyde, hvis man ikke selv har fagbaggrund indenfor området.
- At få klager igennem kræver ofte, at man sætter sig grundigt ind i lovgivning.

OPLÆG FRA GENTOFTE- FORÆLDRE TIL KOMMUNEN

ger/har fagfolk i netværket/kan købe sig til bistand hos privat sagsbehandler.

- Nogle ydelser (fx Børneterapi) er blevet langt mere besværlige at søge end tidligere og kræver nu, at der foreligger en diagnose (tidligere var en beskrivelse fra fx PPR af barnets vanskeligheder nok).

8: Visitations 2/skolevisitation

- Meget lang proces (ofte adskillige måneder ved fx skolevisitation) – dokumentation forældes, efter den er indsamlet, fx fordi barnets situation har ændret sig.
- Uklar proces: svært at få at vide, hvornår barnets sag er på/hvornår man kan forvente svar, som i første omgang ofte kun gives mundtligt – og hvis man ønsker skriftligt svar kan der være lang ventetid, hvilket forsinker en evt. klage/revisitations-proces, da der ikke kan klages over noget, der ikke er modtaget på skrift.
- Ugennemsigtighed: Manglende viden om, hvem der har deltaget i mødet, hvilke sagsakter der er/ikke er medtaget osv.
- Manglende mulighed for inddragelse af forældreperspektivet.
- Manglende mulighed for den enkelte institution/skole til at vurdere, om tilbuddet er egnet til det barn, der visiteres dertil. Hvis de gør indsigelser, får de påbud – så de går i stedet til forældrene, som bliver lus mellem +2 negle i et system, hvor skolen ikke mener, de har et egnet tilbud til barnet, mens visitationen fastholder – og forældrene ikke kan søge tabt arbejdsfortjeneste, så længe visitationen mener barnet er rigtigt placeret.
- Manglende interne klagemuligheder for nogle ydelser (fx transport), hvor der kun kan klages direkte til ankestyrelsen (= 5 måneders ventetid).
- ”Silotænkning” og manglende samarbejde mellem Skolevisitationen og ”Børn og Familie” samt uvished/uenighed om, hvem der er ansvarlige for forskellige ydelser. Tillige problemer det kommer til dagbeholdingskoler, hvor skoledelen angiveligt ligger hos skolevisitationen, mens behandlingsdelen ligger hos ”Børn og Familie”.
- Visitationen overser/ignorerer anbefalinger fra fagfolk (også kommunens egne fagfolk).
- Vurderer ikke kompleksiteten med forskellige diagnoser.

OPLÆG FRA GENTOFTE- FORÆLDRE TIL KOMMUNEN

- ADHD og Autisme modspiller hinanden, derfor svært at placere børn med disse diagnoser i en autisme klasse.

9: Tildeling af støttetimer/flytning til andet tilbud

- Lang ventetid når først tilbuddet foreligger – og ofte uklarhed om, hvad der skal ske med barnet imens.
- Barnets situation har ændret sig i den lange proces – tilbuddet passer ikke længere til barnet (selvom det måske gjorde 6-12 måneder tidligere), og processen starter forfra => børn i lang institutions/skolevægring => Forældre længe på tabt arbejdsfortjeneste (som dog ligger under en anden kasse, så det koster ikke visitationen penge).

10: Revisitation

- Samme problemer som ved pkt. 8.
- Obs på at stort set alt skal re-ansøges (selv fx visitation til en kompetence plads) hvert halve/hele år – ekstrem dokumentationsbyrde for forældrene, der ofte har mange ydelser til de enkelte barn, samt flere børn med særlige behov.

Tilsvarende som ovenstående kunne laves for processen omkring klager, men det har vi af hensyn til overskueligheden ikke taget med her.